

Arrest

nr. 237 488 van 25 juni 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten C. DESENFANS en G. JORDENS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 19 december 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 november 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. FRANSSEN, die loco advocaten C. DESENFANS en G. JORDENS verschijnt voor verzoeker en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 juni 2017 diende verzoeker een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Uit vingerafdrukkenonderzoek bleek dat de vingerafdrukken van verzoeker in Italië werden geregistreerd omwille van een verzoek tot internationale bescherming en een illegale binnenkomst. Er blijkt dat verzoeker op 15 december 2016 een verzoek tot internationale bescherming had ingediend in Italië. Dit blijkt eveneens uit de Eurodac-hit "IT 1 TP01G02" waarbij de "1" volgend op de letters "IT" moet beschouwd worden als een verwijzing naar een persoon van 14 jaar of ouder die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (cf. artikel 9 juncto artikel 24, 4 van de Eurodac-verordening nr. 603/2013 van 26 juni 2013).

Op 26 juni 2017 werd een terugnameverzoek gericht aan de Italiaanse asielinstanties.

Op 4 juli 2017 werd verzoeker gehoord in het licht van de toepassing van Verordening (EU) Nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking) (hierna verkort de Dublin III-verordening).

Op 21 september 2017 laat de gemachtigde weten aan de Italiaanse instanties dat de termijn om te antwoorden op het terugnameverzoek van 26 juni 2017 ondertussen is verstreken (tacit agreement).

Op 31 oktober 2017 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna verkort de gemachtigde) een beslissing, houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Tegen deze beslissing heeft verzoeker bij hoogdringendheid een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Op 20 november 2017 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

naam: D. voornaam: A. geboortedatum: [...]1997 geboorteplaats: F. nationaliteit: Guinee

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een bevel om het grondgebied te verlaten, dat hem betekend werd op 31.10.2017 (bijlage 26 quater van 31.10.2017).

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen: Op 09.06.2017 diende betrokkene een asielaanvraag in. Op 31.10.2017 nam België een beslissing tot weigering van verblijf met een bevel om het grondgebied te verlaten, geldig 10 dagen (bijlage 26quater). Deze beslissing werd dezelfde dag aan betrokkene betekend. Betrokkene verklaarde op 16.11.2017 dat hij weigerde om terug te keren naar Italië voor de behandeling van zijn asielprocedure. Betrokkene verblijft echter nog steeds op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten: Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een bevel om het grondgebied te verlaten, dat hem betekend werd op 31.10.2017 (bijlage 26 quater van 31.10.2017). Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken. Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om de overname te vragen aan Italië.”

Bij arrest nr. 195 817 van 28 november 2017, heeft de Raad bij hoogdringendheid de schorsing bevolen van de tenuitvoerlegging van de bijlage 26quater.

Op 24 november 2017 diende verzoeker bij faxpost bij uiterst dringende noodzakelijkheid ook een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging in van de bestreden beslissing. Bij arrest nr. 195 819 van 28 november 2017 schorste de Raad de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Bij arrest nr. 197 668 van 10 januari 2018 heeft de Raad de schorsing geheven van de uitvoering van de bestreden beslissing.

Op 23 januari 2018 ging de gemachtigde over tot de intrekking van de bestreden beslissing.

Bij arrest nr. 207 276 van 26 juli 2018 heeft de Raad de bijlage 26quater van 31 oktober 2017 vernietigd.

3. Over de ontvankelijkheid

De thans bestreden beslissing werd op 23 januari 2018 ingetrokken. Ten bewijze hiervan heeft verwerende partij aan de Raad per schrijven van 8 juni 2020 meegedeeld dat de bestreden beslissing van 20 november 2017 op 23 januari 2018 werd ingetrokken.

Verweerder bevestigt ter zitting nogmaals dat de bestreden beslissing werd ingetrokken.

Er dient op gewezen dat uit de voormelde beslissing van 23 januari 2018, die aan het administratief dossier wordt toegevoegd, duidelijk de intrekking van de bestreden beslissing blijkt. De Raad benadrukt dat de intrekking van de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de aangevochten akte met retroactieve kracht uit het rechtsverkeer verdwijnt en dus wordt geacht nooit te hebben bestaan. (zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 270.)

Verzoeker bevestigt ter zitting dat het beroep “niet meer relevant” is.

Aangezien de bestreden beslissing werd ingetrokken, is het beroep zonder voorwerp en derhalve doelloos geworden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juni tweeduizend twintig door:

mevr. A. MAES,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES